

JULIA BURGERS-DROST
Iedere dag is een avontuur

JULIA BURGERS-DROST
Iedere dag is een avontuur

Voorkeurboek

Eerste druk in deze uitvoering 2001

ISBN 90-242-6489-8

NUGI 340

Uitgeverij Voorkeurboek, Kampen ,2001 ©

Omslagillustratie: Kees van Scherpenzeel

Omslagontwerp: Hendriks, grafische vormgeving

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.5

Het is goed dat u gezelschap krijgt, juffrouw Denekamp. Kijk, toen uw ouders nog leefden, had u, behalve de zorg voor hen, ook volop aanspraak op. Het is jammer dat u geen werk buitenshuis hebt. Wie weet doet er zich in de toekomst iets voor!”

Louise Denekamp luistert aandachtig naar wat de huisarts beweert. Ze kennen elkaar goed, toen haar ouders, beiden zwaar invalide, nog in leven waren, kwam de dokter meerdere malen per week. Behalve hij ook de wijkzuster en de dominee, afgewisseld met de persoon van een ouderling.

Nu is het stil rondom Louise geworden. Werk? Wie wil een vrouw van vijftig nog een baan aanbieden? Bovendien kan ze niet meer meekomen met de moderne tijd, ze weet niets af van computers en alles wat daarbij hoort. Ze heeft geen moed zich voor een cursus te laten inschrijven.

Het huis is haar eigendom. Te groot voor een mens alleen. Het toeval wil dat ze na vaders begrafenis contact heeft gehouden met een achternicht, iemand die ongeveer in dezelfde situatie verkeert als zijzelf. Vroeger speelden ze als kind samen, tijdens de bezoeken aan de grootouders. Met Wilma kon ze het toen al goed vinden. Ze keek tegen het oudere meisje op. Gehoorzaamde blindelings dat wat Wilma voorstelde. Later verloren ze elkaar uit het oog. Wilma heeft jaren in het onderwijs gewerkt, tot ze ging tobben met haar gezondheid.

„Ze hebben me binnenstebuiten gekeerd, afschuwelijk. En uiteindelijk weinig gevonden. Dat klinkt positief, maar ik had liever iets aanwijsbaars dan de vage uitslag die me ten deel is gevallen. Enfin, voorlopig moet ik kalm aan doen. Kon ik maar eens een tijd met vakantie!”

Louise heeft niet lang hoeven nadenken alvorens met een aanbod te komen. Ze zijn beiden alleen, waarom zouden ze elkaar geen gezelschap kunnen houden? Vooreerst een logeerpunt van enkele maanden, als proef. Het kwam Wilma bijzonder goed uit. Haar huurwoning was toe aan renovatie en ze zou toch al uit moeten zien naar een tijdelijk alternatief, of ingaan op het bod van de gemeente, die enkele kleine huisjes beschikbaar heeft voor degene wiens woning wordt gerenoveerd.

„Dan kom ik liever bij jou, Louise. We zullen er samen wat van maken!”

Het leven heeft opeens weer perspectief, vindt Louise. Ze zegt dat ook zo tegen de dokter.

„Vergeet niet over een paar weken weer langs te komen om de bloeddruk op te meten. Het gaat nu prima, houden zo!”

Voor het eerst in weken heeft Louise weer lust om wat te ondernemen.

Lente! In de aardige achtertuin van Louise spatten de bolgewassen uit de